

Arbeidsnotat

Det kjønnsdelte arbeidsmarkedet: horisontal og vertikal
kjønnssegregering,
en sammenligning mellom Norge og EU-land, 1998-
2010

Erling Solheim
26. april 2012

Innledning

Dette arbeidsnotatet er en videreføring av analysen presentert i rapporten ”Det kjønnsdelte arbeidsmarkedet, 1990-2010” som kartla horisontal og vertikal kjønnssegregering i det norske arbeidsmarkedet (Jensberg et al., 2012). I tillegg gjengis tall fra en Europeisk studie av kjønnssegregering. Først vil resultatene fra den Europeiske rapporten presenteres, før den utfylles med en ny analyse av andelen kvinner som arbeider innenfor de store yrkesgruppene i alle EU-landene og Island og Norge for tidsperioden 1998 til 2010. Datamaterialet er den europeiske arbeidskraftsundersøkelsen, *the European Labour Force Survey*, distribuert av Eurostat.¹ Horisontal og vertikal kjønnssegregering er her definert som andelen kvinner som arbeider innen hver yrkesgruppe. Graden av kjønnssegregering tolkes i forhold til om andelen kvinner faller under eller over 40-60 prosent kvinner i yrket.

Yrke er her målt etter den internasjonale yrkesklassifiseringen isco88(com), og vi vil benytte yrkeskodene på 1-siffernivå, det vil si det mest aggregerte nivået. Yrke kodet på 1-siffernivå gir oss et grovt mål på utviklingen i de store yrkesgruppene i de ulike landene. I rapporten ”Det kjønnsdelte arbeidsmarkedet, 1990-2010” så vi en viss utjevning over tidsperioden 1996 til 2010 i Norge for de fleste yrkesgruppene på 1-siffernivå. I tillegg viste rapporten at andelen sysselsatte som arbeider i kjønnsnøytrale yrker (40-60 prosent) og yrker med høy kvinneandel (over 60 prosent) økte under perioden 1991 til 2009. (Denne analysen var basert på yrke på isco88 3-siffernivå).

I vedlegget presenteres figurer som viser utviklingen av andelen kvinner i hver yrkesgruppe på isco88 1-siffernivå i hvert enkelt land. Disse figurene gjør det mulig å sammenligne utviklingen for hvert av landene innen hver yrkesgruppe. Notatet går ikke inn på størrelsen av eller endringene i yrkes- eller næringsstrukturen i hvert enkelt land, men det er viktig å huske at landenes yrkes- og næringsstruktur kan være vidt forskjellig, og endres forskjellig over den perioden som belyses. Her ser vi kun på kvinneandelen etter yrker, og om disse har endret seg over tid for hvert enkelt land.

EGGE-rapporten

I en rapport publisert av the European Commission’s Expert Group on Gender and Employment (EGGE) i 2009 evaluerte man graden av kjønnssegregering etter yrke og næring i alle EU-landene, samt Island og Norge. I analysen anvendte man indikatoren ”the standardized or Karmel and MacLachlans index (IP)” til å evaluere graden av kjønnssegregering etter yrke og næring. Indikatoren kan tolkes som andelen av de sysselsatte som må skifte enten yrke eller næring for å få en jevn fordeling av menn og kvinner, med 50 som høyeste mulige verdi. Indikatoren for yrke er basert på utregninger av yrkesklassifiseringen isco88 på 3-siffernivå, og indikatoren for næring er basert på næringsklassifiseringen NACE på 2-siffernivå.

¹ Det presiseres at verken de institusjonene som har samlet inn de respektive lands data eller Eurostat er ansvarlige for bruken av data og tolkingen av resultatene i dette notatet. Tilgang til data er etter avtale med Eurostat som en del av et pågående forskningsprosjekt ledet av professor Håkon Leiulfstrud ved NTNU, med fokus på kjønn og arbeidsliv i Europeiske land.

Tabell 1. IP-indeks for yrke og næring basert på den Europeiske Arbeidskraftundersøkelsen i 2007.

	IP Index Yrke 2007 (rangering)	IP Index Sektor 2007 (rangering)
Østerrike (AT)	26,2 (20)	18,3 (23)
Belgia (BE)	25,8 (22)	18,6 (21)
Bulgaria (BG)	29,3 (5)	20,8 (10)
Kypros (CY)	28,9 (7)	20,1 (13)
Tsjekkia (CZ)	28,5 (9)	19,7 (15)
Tyskland (DE)	26,7 (15)	18,4 (22)
Danmark (DK)	25,7 (23)	18,9 (17)
Estland (EE)	32,2 (1)	26,1 (1)
Spania (ES)	27,4 (12)	20,7 (11)
Finland (FI)	29,5 (4)	23,0 (7)
Frankrike (FR)	26,7 (17)	18,3 (24)
Hellas (GR)	22,4 (29)	15,9 (28)
Ungarn (HU)	28,8 (8)	20,1 (13)
Irland (IE)	27,9 (10)	23,3 (4)
Island (IS)	27,5 (11)	23,0 (6)
Italia (IT)	23,6 (26)	17,8 (24)
Litauen (LT)	29,2 (6)	23,4 (3)
Luxemburg (LU)	26,7 (16)	18,8 (18)
Latvia (LV)	30,1 (3)	23,5 (2)
Malta (MT)	23,6 (27)	14,9 (29)
Nederland (NL)	25,2 (25)	18,8 (18)
Norge (NO)	27,2 (13)	22,7 (8)
Polen (PL)	25,8 (21)	19,2 (16)
Portugal (PT)	26,5 (19)	20,6 (12)
Romania (RO)	23,2 (28)	16,1 (26)
Sverige (SE)	27,0 (14)	21,3 (9)
Slovenia (SI)	26,6 (18)	17,4 (25)
Slovakia (SK)	30,3 (2)	23,2 (5)
Storbritannia(UK)	25,3 (24)	18,7 (20)

Note: Kilde til IP-indeksene for yrke og næring er EGGE (2009).

Resultatene fra analysen, basert på data fra den Europeiske Arbeidskraftundersøkelsen i 2007, er gjengitt i tabell 1. Blant alle de 29 landene er Estland det landet med høyest grad av horisontal kjønnssegregering, mens Hellas og Malta har lavest grad av segregering etter henholdsvis yrke og næring. Blant de minst kjønnssegregerte landene etter yrke finner vi Danmark, Storbritannia og Italia, og blant de mest kjønnssegregerte landene flere Øst-Europeiske land, som Slovakia og Latvia, samt Finland og Kypros. Norge er rangert som det trettende og åttende mest kjønnssegregerte landet etter henholdsvis yrke og næring, med verdiene 27,2 og 22,7. I forhold til rangeringen er Norge i følge denne analysen noe mer kjønnssegregert etter næring enn etter yrke. Landene ble også klassifisert i tre kategorier, etter graden av segregering på hver av de to indikatorene. For yrke ble Norge klassifisert i det midterste skiktet, og for næring ble Norge posisjonert som høyt segregert, men som det siste av åtte land i denne kategorien.

Blant de nordiske landene er Norge noe bedre stilt enn Finland (fire og syv) og Island (11 og seks), omtrent likt med Sverige (14 og ni), mens Danmark har den beste rangeringen (23 og 17). Forfatterne av rapporten poengterer at Norge sammen med flere andre land er i en prosess hvor graden av kjønnssegregering reduseres. I tillegg inkluderer de senere internasjonale komparasjonene flere land enn tidligere, inkludert land fra Øst-Europa, hvor flere land har en stor grad av kjønnssegregering. Sammenlignet med tidligere studier vil derfor ikke de nordiske landene fremstå som de mest segregerte landene, noe som var tilfellet i studier basert på data fra 1980-tallet. Et annet viktig poeng er hvordan graden av segregering er en konsekvens av både strukturelle endringer i økonomien, det vil si hvor mange som sysselsettes i de ulike yrkene og næringene, og andelen kvinner versus menn innenfor hvert yrke eller næring. I en longitudinell analyse av årene 1997-2007 fremgår det at det kan skje strukturelle endringer og endringer innad i yrker eller næringer som utjevner hverandre, slik at det i sum ikke ser ut som det har skjedd noen endringer i kjønnssegregering. Av de to faktorene mener forfatterne at de strukturelle endringene spiller en mindre og mindre rolle, og at det i stor grad er endringer av kjønnsbalansen innad i yrker eller næringer som i større grad leder til endringer i kjønnssegregering, begge veier. Etter deres syn er det spesielt kvinner som velger utradisjonelt som skaper endringer i retning mer kjønnsbalanse, ved at kvinneandelen øker innenfor de mannsdominerte delene av arbeidsmarkedet.

En sammenligning av EU-land, Island og Norge, 1998-2010, isco88 1-siffer

Analysen i EGGE-rapporten var basert på å sammenligne indikatorer. I rapporten "Det kjønnsdelte arbeidsmarkedet, 1990-2010" fremkom andelen kvinner i yrker, næring og sektor i det norske arbeidsmarkedet (Jensberg et al., 2012). Denne analysen gir et mer nyansert bilde av hvordan andelen kvinner versus menn har endret seg over tid. En tilsvarende analyse har her blitt gjort for yrke på isco88 1-sifternivå i 28 land, det vil si alle EU-landene minus Malta, pluss Island og Norge. Analysen dekker tidsperioden 1998-2010, og er basert på den Europeiske Arbeidskraftundersøkelsen. Tidsserien starter ikke i 1998 for henholdsvis Kypros (1999), Bulgaria (2000) og Tyskland (2002), grunnet tilgangen på data. Populasjonen er alle sysselsatte i alderen 15-64 år. I den norske rapporten fremgikk det at det hadde skjedd en viss kjønnsutjevning når yrke ble studert på det mest aggregerte nivået. Samme resultat for Norge ser vi av figur 1.21 i vedlegget. Mens de to yrkesgruppene "akademiske yrker" og "yrker med kortere høyskole og universitetsutdanning" har en svak oppgang i kvinneandel innenfor intervallet 40-60 prosent kvinneandel, så ser vi en nedgang for de tre yrkesgruppene med den høyeste kvinneandelen. For yrkesgruppen "salgs-, service- og omsorgsyrker" er det en liten nedgang i kvinneandel, mens for "kontor- og kundeserviceyrker" og "yrker uten krav til utdanning" er det en klar reduksjon i kvinneandelen, og i 2010 er andelen omtrent eller litt over 60 prosent. Vi ser også at yrkesgruppen "administrative ledere og politikere", som også er et mål på vertikal kjønnssegregering, har en klar oppgang i kvinneandel, men som det ble påpekt i Jensberg et al. (2012), så skyldes denne endringen i hovedsak at andelen ledere blant menn har sunket kraftig, mens blant kvinner har andelen ledere vært omtrent den samme. Yrkesgruppene med lavest kvinneandel er "yrker innen jordbruk, skogbruk og fiske", hvor det har vært en jevn reduksjon i kvinneandelen, og lavest er andelen for "prosess- og maskinoperatører, og transportarbeidere", samt "håndverkere". Det er her viktig å påpeke at langt flere er

sysselsatt i de yrkesgruppene med en høy kvinneandel enn i yrkesgruppene med en lav kvinneandel.

I de fleste landene er det en forholdsvis lik rangering av hvilke yrkesgrupper på isco88 1-siffernivå som har en lav eller høy kvinneandel. Dette gjelder både i 1998 og i 2010. De to yrkesgruppene ”salgs, service- og omsorgsykker” og ”kontor og kundeserviceyrker” har den høyeste kvinneandelen i nesten alle land, og som oftest med en kvinneandel over 60 prosent. I flere land øker kvinneandelen i disse yrkesgruppene. I motsatt ende er det de to yrkesgruppene ”prosess- og maskinoperatører, og transportarbeidere” og ”håndverkere” som har lavest kvinneandel i de fleste landene. I flere land er det en fallende kvinneandel i disse yrkesgruppene. Likeledes har ”administrative ledere” eller ”yrker innen jordbruk, skogbruk og fiske” en kvinneandel under 40% i mange land, og hvor vi ser mye den samme utviklingen som i Norge. Yrkesgruppen for primærnæringene har en fallende kvinneandel, mens andelen kvinner blant ledere øker i noen land. Det er verdt å merke seg at andelen kvinnelige ledere ikke øker i mange land, eller faktisk reduseres noe, for eksempel i Danmark. I Finland, Hellas, Irland og Island har det vært en markant økning i andelen kvinner blant ledere, men endringen i Norge skiller seg ut som et av de landene med størst økning i kvinneandel blant ledere. Sverige er et av de landene med ingen økning. Felles for de fleste landene er at kvinneandelen blant ledere er ganske lik, det vil si noe over tretti prosent, men sjeldent høyere.

Yrkesgruppene ”akademiske yrker” og ”yrker med kortere høyskole og universitetsutdanning” økte noe i Norge, men var fremdeles i 2010 innenfor skiktet 40-60 prosent kvinneandel. Uten unntak ligger disse to yrkesgruppene over 40 prosent kvinneandel i alle land i år 2010, men enkelte land har hatt en utvikling med en økning som har fått begge yrkesgruppene over 40 prosent kvinneandel i 2010. For eksempel Tyskland har knapt 40 prosent i kvinneandel blant ”akademiske yrker”. I andre ender er det mange land som har en kvinneandel over 60 prosent for den ene eller begge yrkesgruppene, for eksempel Estland. Den høye andelen kvinner blant de sysselsatte i Norge med høy utdanning er derfor ikke noe særtrekk for Norge, men synes å være vanlig i de fleste landene, i alle fall for den ene av de to yrkesgruppene. I enkelte land er kvinneandelen meget høy, for eksempel for ”akademiske yrker” i Bulgaria, med en økende kvinneandel opp mot 70% i år 2010.

Om vi skal rangordne de ulike yrkesgruppene er det ”Yrker uten krav til utdanning” som ser ut til å være den yrkesgruppen som varierer mest i kvinneandel mellom landene. I Norge var dette en yrkesgruppe som hadde en sterkt fallende kvinneandel, og som har gått fra å ha en klar overvekt av kvinner til å bli omtrent kjønnsnøytral i 2010. Med unntak av Irland, er denne yrkesgruppen enten i intervallet 40-60 prosent kvinneandel, eller med en overvekt av kvinner. I de fleste landene er det ingen endring eller en viss økning i kvinneandelen i denne yrkesgruppen, hvilket betyr at utviklingen i Norge fra høy til middels kvinneandel går litt mot strømmen. Unntakene er Sverige som har samme utvikling som i Norge, Storbritannia og et par land fra Øst-Europa.

”Salgs-, service- og omsorgsykker” og ”kontor og kundeserviceyrker” har en høy kvinneandel i Norge, men hvor sistnevnte har en jevn fallende andel mellom 1998 og 2010. Dette er i tillegg store yrkesgrupper, og de kjennetegnes med en meget høy kvinneandel også i de fleste andre land. Yrkesgruppene er ikke nødvendigvis over en

kvinneandel på 60%, men med et par unntak er dette de to yrkesgruppene med høyest kvinneandel i alle land. I enkelte land øker kvinneandelen, for eksempel i Italia og Spania, mens den er ganske stabil i de fleste landene. Også her skiller Norge seg ut, ved at det er en klar nedgang innenfor ”kontor og kundeserviceyrker”.

Oppsummering

Rapporten ”Det kjønnsdelte arbeidsmarkedet, 1990-2010” kartla graden av horisontal og vertikal kjønnssegregering i Norge. Konklusjonen var at Norge har et meget kjønnssegregert arbeidsmarked, men at det har skjedd en viss utvikling i positiv retning når vi måler kjønnssegregering etter yrke. I yrkesanalysene ble det benyttet yrkeskoder på ulike aggregeringsnivå, fra ett til tre siffer. Avhengig av hvor detaljerte yrkeskoder man anvender kan man få et litt forskjellig bilde av graden av kjønnssegregering og utviklingen over tid. I analysen fremgikk det at det hadde skjedd en viss utvikling i positiv retning for de store yrkesgruppene på 1-sifternivå, men at bildet ble mer nyansert når man gikk videre og så på utviklingen på 2- og 3-sifternivå innenfor hver av de store yrkesgruppene. I analysen av 30 store yrker (yrke på 3-sifternivå), som inkluderte cirka 64% av alle sysselsatte i perioden 1996 til 2010, fremgikk det at noen yrker med meget lav eller høy kvinneandel, som ”dataingeniører og teknikere” og ”sosionomer og barnevernspedagoger”, hadde blitt ytterligere kjønnssegregert. For de fleste store yrkene var det liten utvikling i perioden (Jensberg et al., 2012:78-81). Allikevel fremgikk det i en annen analyse av yrke på 3-sifternivå at andelen sysselsatte som arbeidet i yrker med 40 til 60 prosent kvinner hadde økt fra sju prosent i 1991 til 23 prosent i 2009. Samtidig hadde andelen sysselsatte i yrker med en kvinneandel under ti eller over 90 prosent sunket. I tillegg hadde andelen sysselsatte i yrker med 60 til 90 prosent kvinner økt (Jensberg et al., 2012:78). Konklusjonen for den norske analysen ble derfor at vi har sett en positiv utvikling for visse yrker, men at det har vært liten endring i kvinneandel i de fleste av de store yrkene, og i noen yrker er det en større grad av kjønnssegregering enn tidligere.

Rapporten var et kartleggingsarbeid, og hadde ikke som mål å belyse årsakene til kjønnssegregering. Det ble allikevel kommentert to observasjoner som kunne være mulige forklaringer til utviklingen over tid. Den ene var at størrelsen på ulike næringer, målt i antall sysselsatte, hadde endret seg relativt mye under perioden 1990 til 2008. Ettersom det var liten endring i kvinneandelen i mange yrker på 2- og 3-sifternivå, kunne endringen i nærings sammensetning ha ledet til en strukturendring, hvor andelen sysselsatte i de kjønnsjevne yrkene har økt? Den andre observasjonen var at flere av de 30 store yrkene som skilte seg ut med en positiv utvikling krevde høyere utdanning, eller var relatert til helse (medisin, sykepleiere, vernepleiere, spesialsykepleiere og jordmødre). Dette kan tyde på en endring basert på individuelle studievalg, og at det ikke kun er kvinner som velger utradisjonelt. Videre forskning får belyse nærmere hva som er årsaken til utviklingen over tid.

I dette notatet har vi sett videre på hvordan Norge posisjonerer seg sammenlignet med andre Europeiske land. I EGGE-rapporten anvendte man data for perioden 1997-2007, og yrkeskoder på 3-sifternivå og næringskoder på 2-sifternivå til å konstruere indikatorer som gjorde det mulig å rangere landene. Rapporten konkluderte med at Norge ikke lenger posisjonerer seg som et av de Europeiske landene med størst grad av horisontal kjønnssegregering, og at Norge er et av få land hvor det skjer en rask endring henimot et mindre kjønnssegregert arbeidsmarked. Rapporten viste ikke mer

detaljert kvinneandelen i de ulike yrkene eller næringene for hvert enkelt land. Som årsak til den positive utviklingen i landene som skilte seg ut mente forfatterne av rapporten at strukturelle endringer hadde lite å si. I stedet mente de utviklingen skyldtes utradisjonelle yrkesvalg, særlig blant unge kvinner.

I tidligere internasjonale sammenligninger har de nordiske landene skilt seg ut, med høy grad av kjønnssegregering. I EGGE-rapportens analyser inkluderte man en rekke nye land i de komparative analysene, hvor spesielt land fra Øst-Europa nå posisjonerer seg som de mest kjønnssegregerte landene. I tillegg har kvinnelig sysselsetting økt i flere Europeiske land de senere årtiene, som kan ha økt graden av kjønnssegregering i disse landene. Flere land som gir et mer nyansert bilde og utviklingen i andre land kan ha medvirket til at Norge ikke lenger skiller seg ut som et av landene med størst grad av kjønnssegregering. Det er i denne sammenhengen viktig at vi ikke tolker Norges relative posisjon som et mål på Norges utvikling over tid sammenlignet med utviklingen i andre land, eller at Norges forbedrede posisjon misforstås som at det er liten grad av kjønnssegregering i Norge. Det er en relativt stor grad av kjønnssegregering i alle landene som inngår i denne Europeiske sammenligningen.

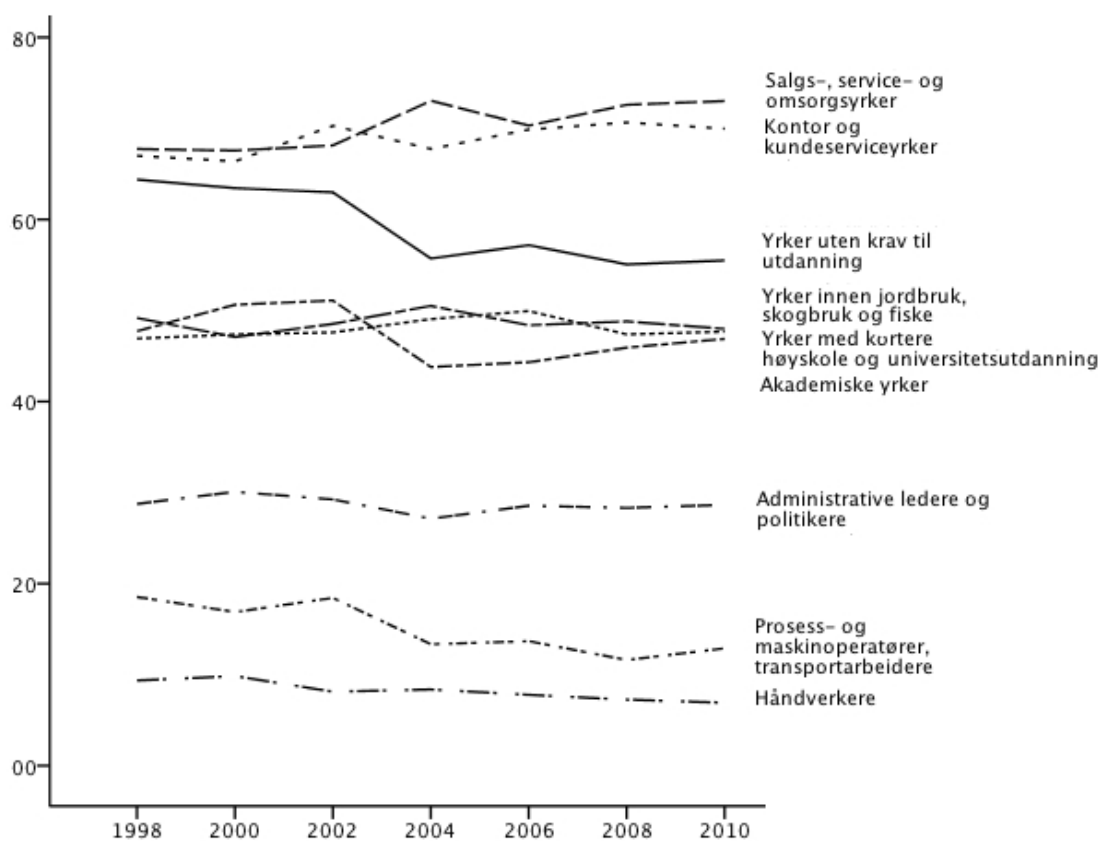
I dette notatet har vi sett en analyse av yrke på 1-siffernivå i ulike Europeiske land, og i hvilken grad endringen i Norge eventuelt skiller seg ut fra utviklingen i andre land. Når vi oppsummerer sammenligningen av kvinneandelen i yrkesgrupper på 1-siffernivå i perioden 1998-2010, så ser vi at Norge er et av få land med en viss grad av horisontal kjønnsutjevning. For de fleste andre land er det liten grad av endring. Dette gir støtte til EGGE-rapportens utsagn om at Norge er ett av få land med en positiv utvikling, men analysene i notatet og i kartleggingsanalysen støtter ikke påstanden i EGGE-rapporten om at utviklingen skjer raskt. I stedet er det kanskje mer riktig å si at det har skjedd en viss utvikling til det bedre i Norge, sammenlignet med de fleste andre land, uten at dette rokker ved det faktum at Norge fremdeles har et meget kjønnssegregert arbeidsmarked, og hvor den positive utviklingen er lokalisert til bestemte yrker. Fremdeles arbeider cirka tre fjerdedeler av de norske sysselsatte i yrker med en kvinneandel utenfor spennet på 40-60 prosent kvinner i yrket.

Litteratur

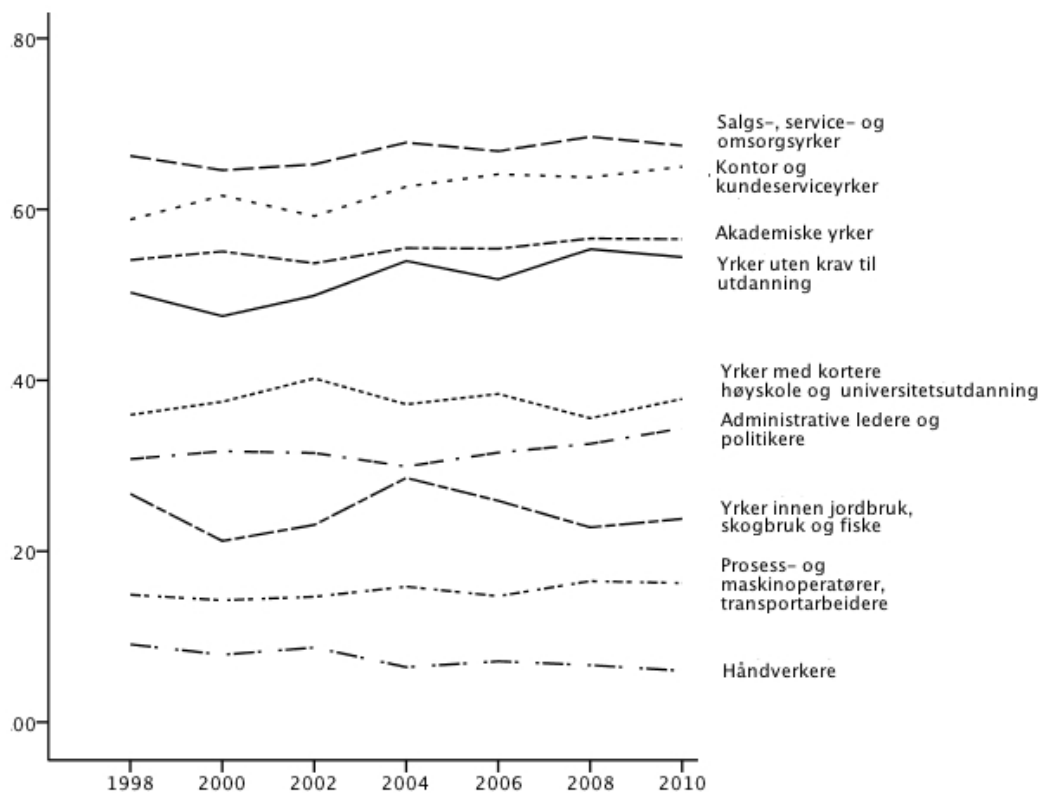
European Commission's Expert Group on Gender and Employment (EGGE) (2009): *Gender segregation in the labour market. Root causes, implications and policy responses in the EU* European Commission: Directorate-General for Employment, Social Affairs and Equal Opportunities

Jensberg, Heidi & Mandal, Roland & Solheim, Erling (2012): *Det kjønnsdelte arbeidsmarkedet, 1990-2010* Trondheim: Rapport NTNU/SINTEF

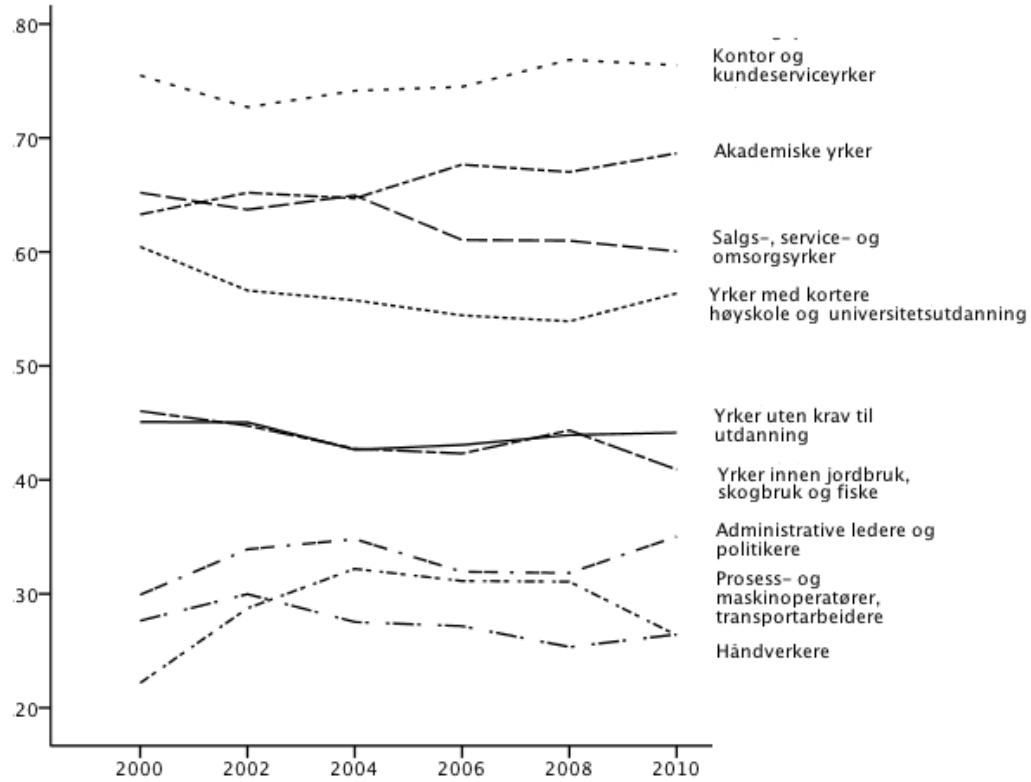
Vedlegg

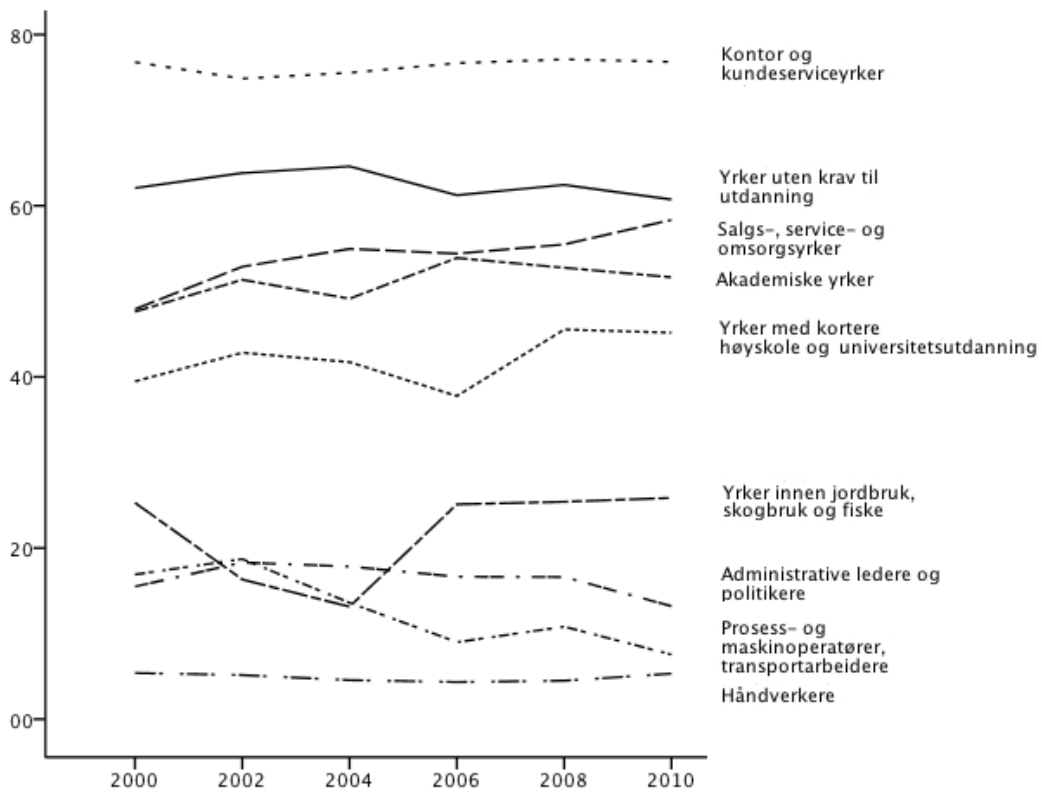
Figur 1.1 Kvinneandel i yrker. Isoc88 1-siffernivå. Østerrike. Prosent

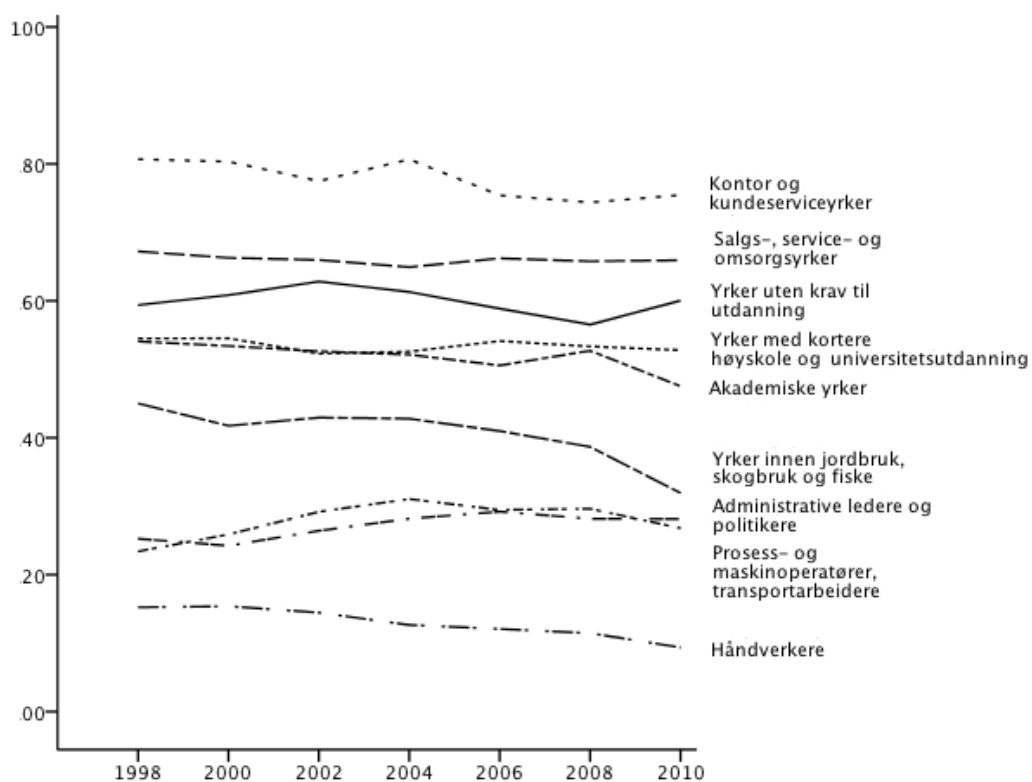
Figur 1.2 Kvinneandel i yrker. Isoc88 1-siffernivå. Belgia. Prosent

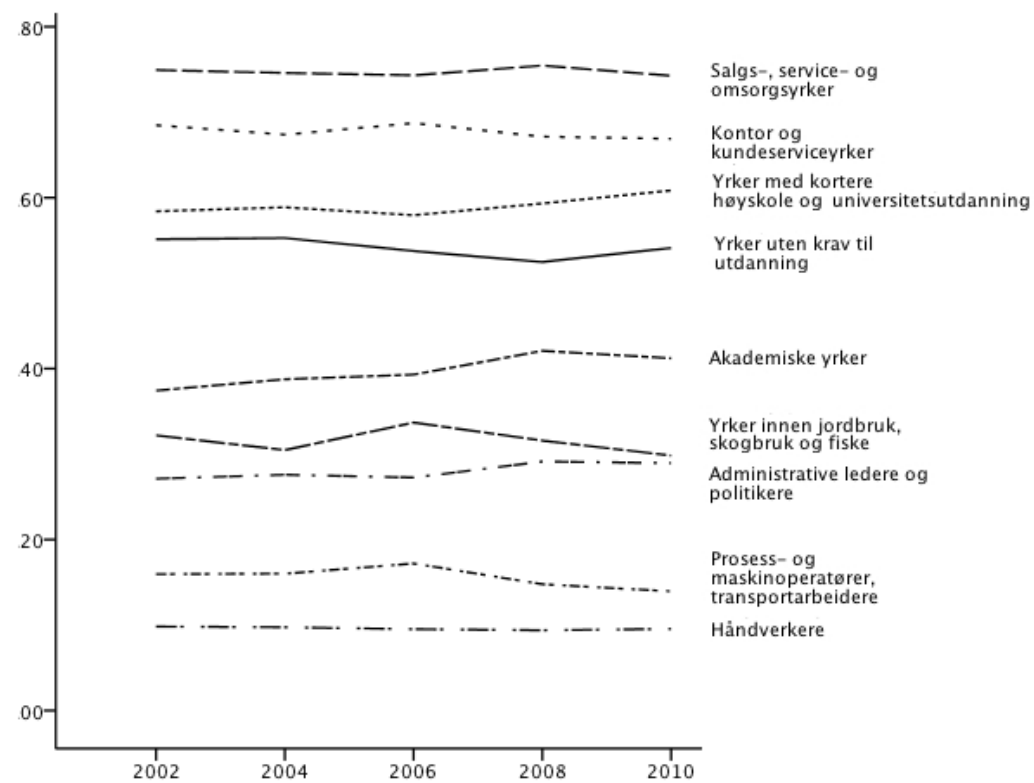
Figur 1.3 Kvinneandel i yrker. Isoc88 1-siffernivå. Bulgaria. Prosent

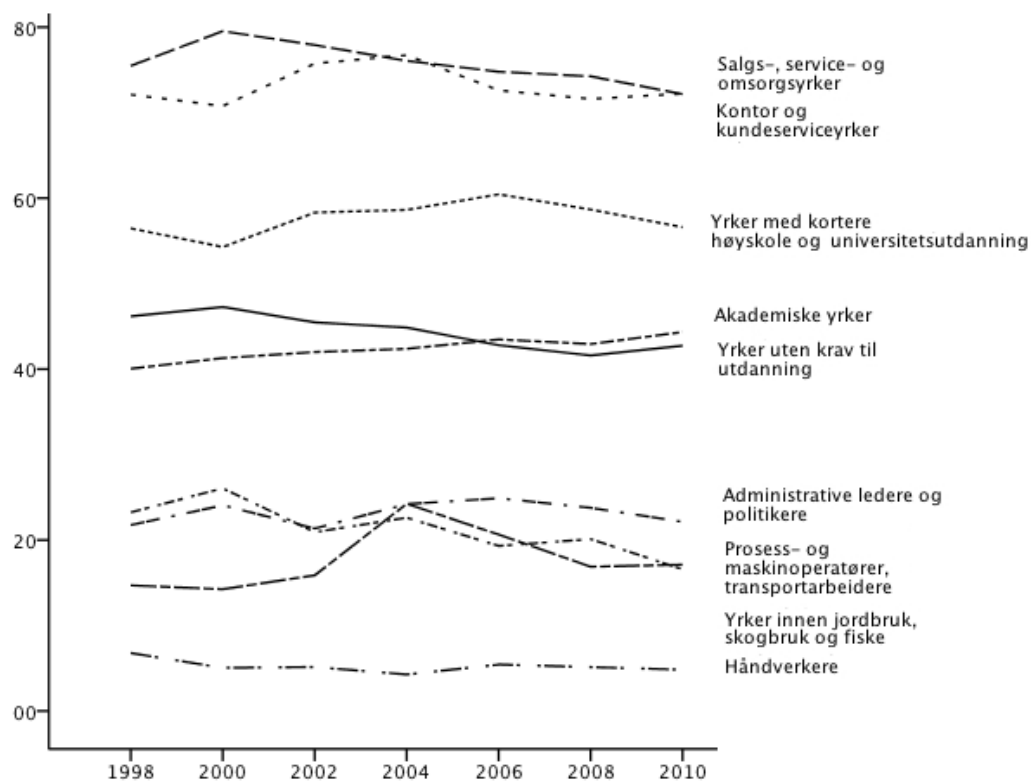
Figur 1.4 Kvinneandel i yrker. Isoc88 1-siffernivå. Kypros. Prosent

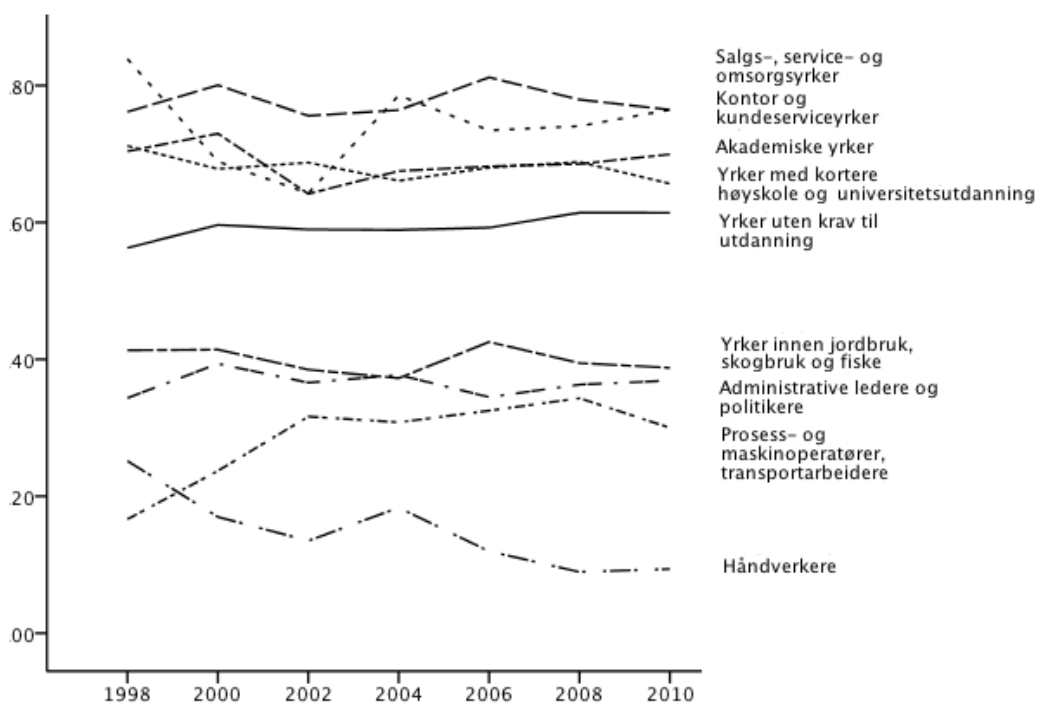
Figur 1.5 Kvinneandel i yrker. Isoc88 1-sifternivå. Tsjekkia. Prosent

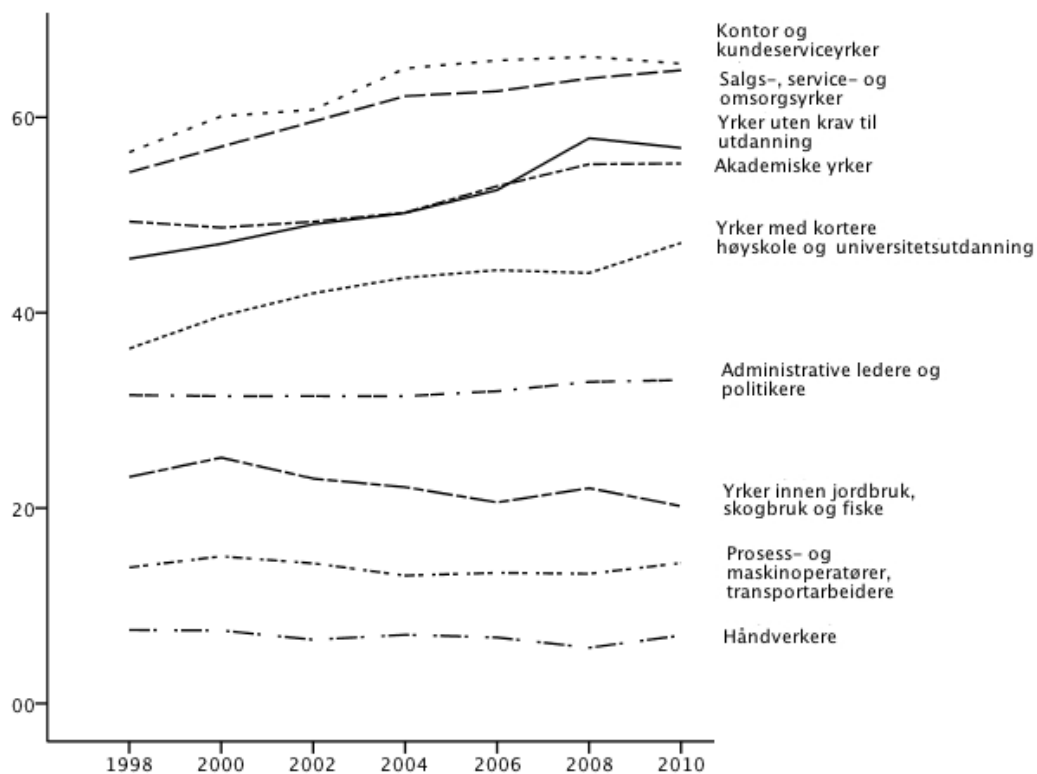
Figur 1.6 Kvinneandel i yrker. Isoc88 1-sifternivå. Tyskland. Prosent

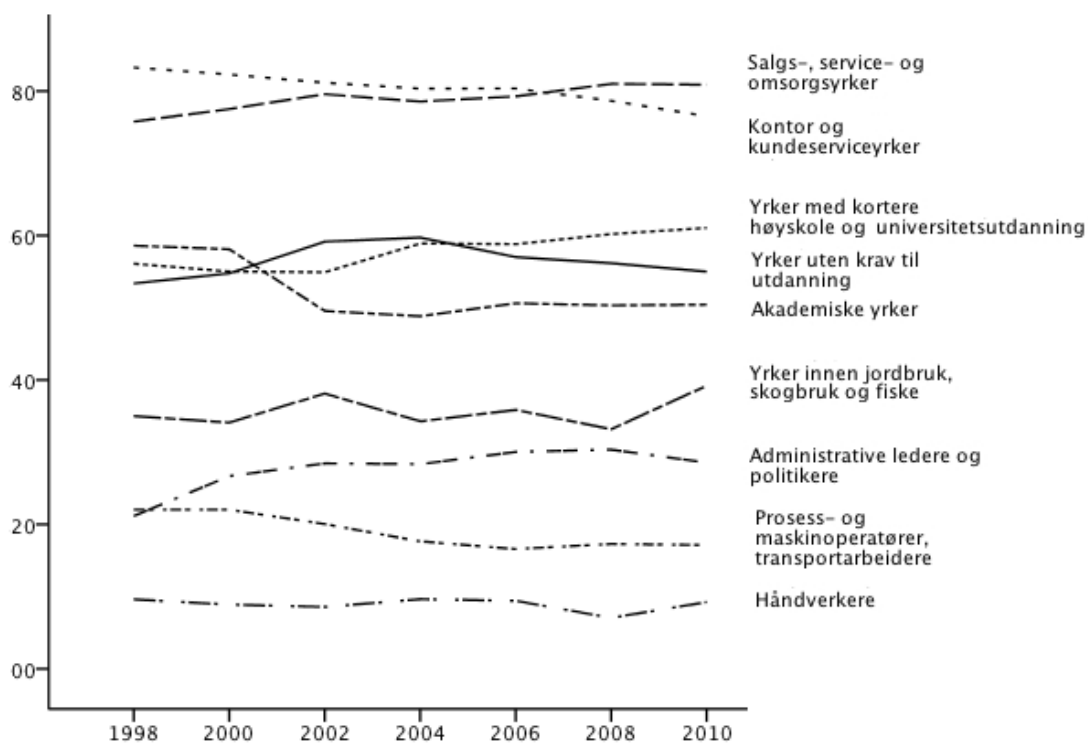
Figur 1.7 Kvinneandel i yrker. Isoc88 1-siffernivå. Danmark. Prosent

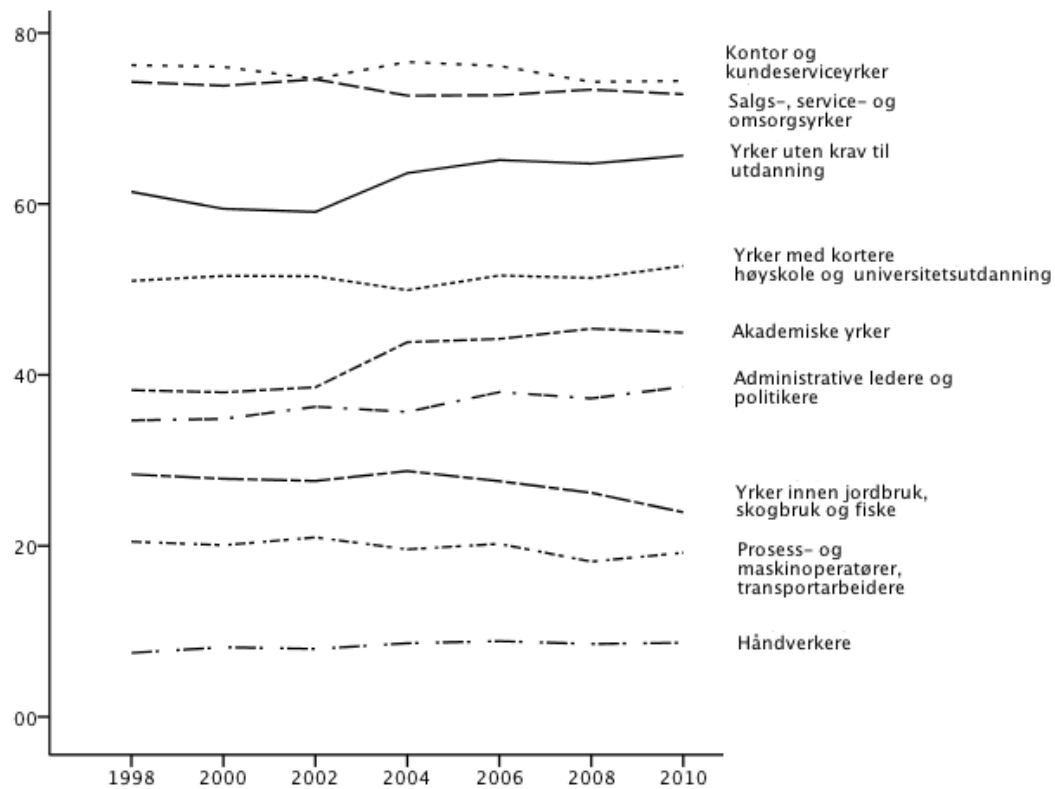
Figur 1.8 Kvinneandel i yrker. Isoc88 1-siffernivå. Estland. Prosent

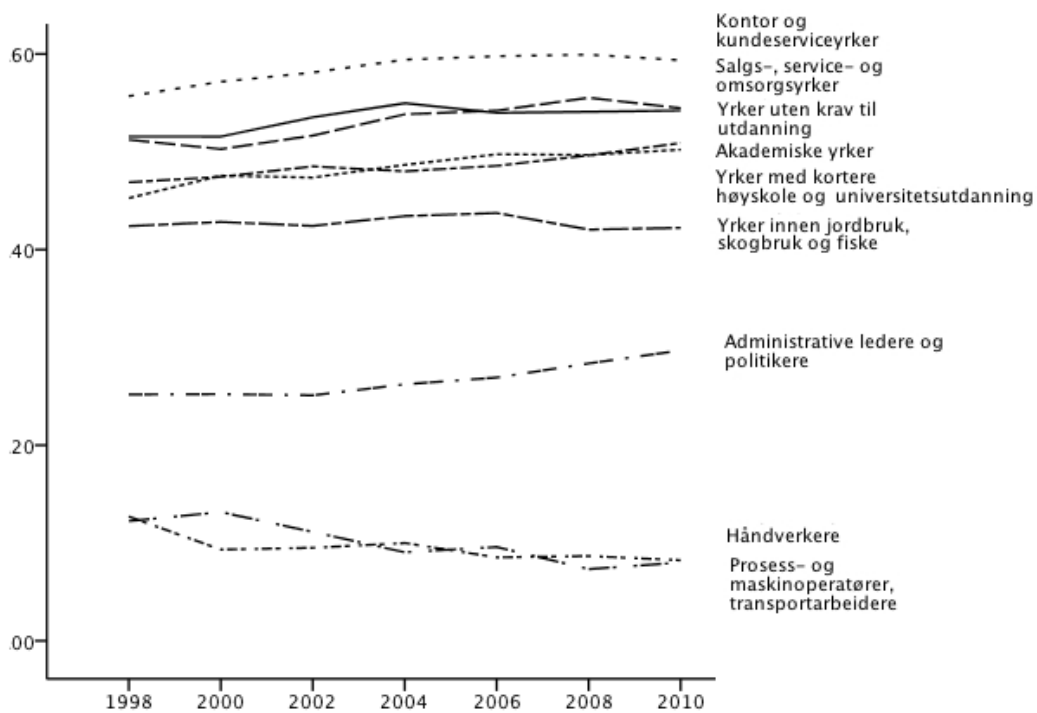
Figur 1.9 Kvinneandel i yrker. Isoc88 1-siffernivå. Spania. Prosent

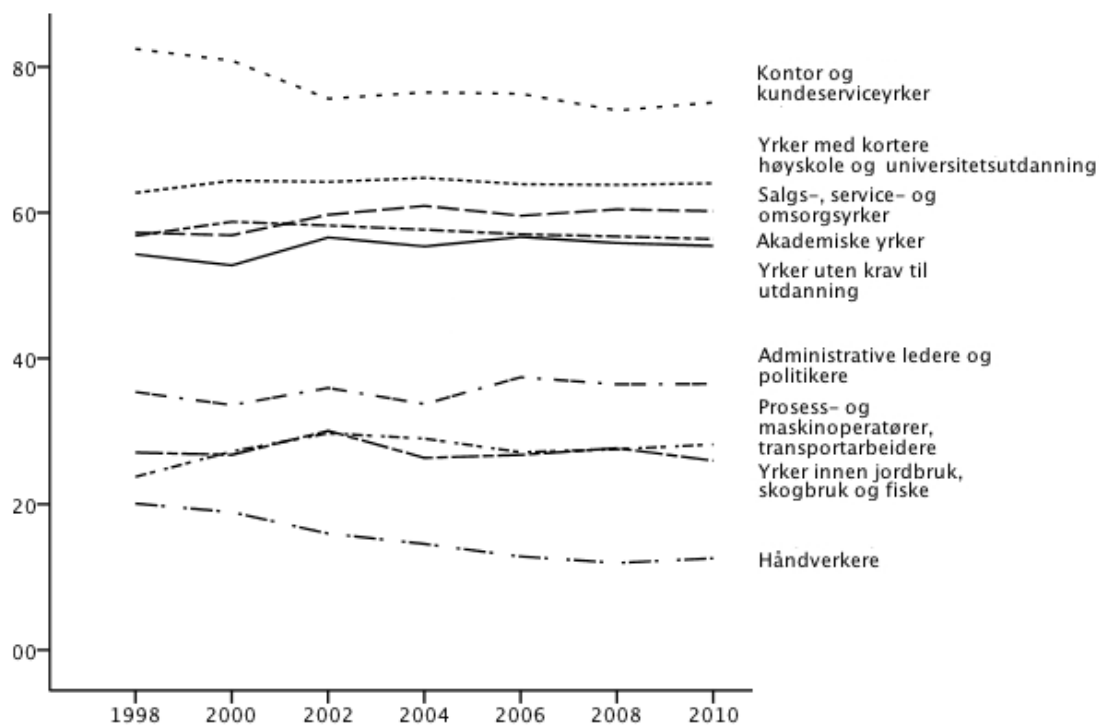
Figur 1.10 Kvinneandel i yrker. Isoc88 1-siffernivå. Finland. Prosent

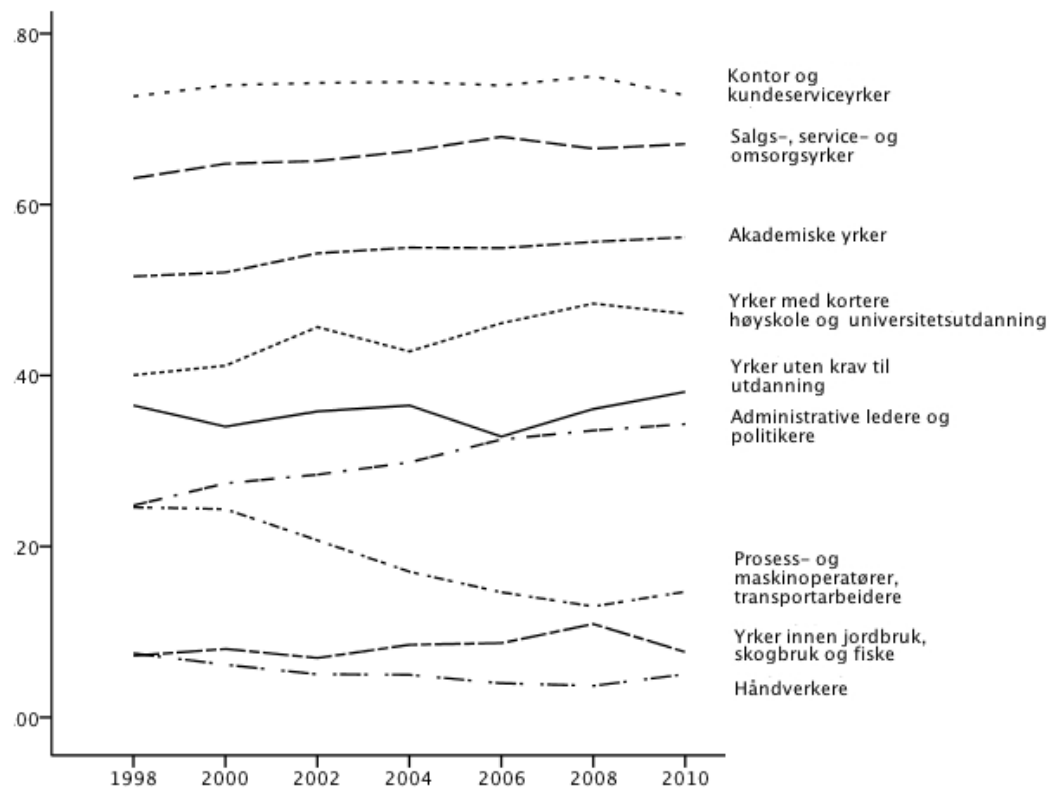
Figur 1.11 Kvinneandel i yrker. Isoc88 1-siffernivå. Frankrike. Prosent

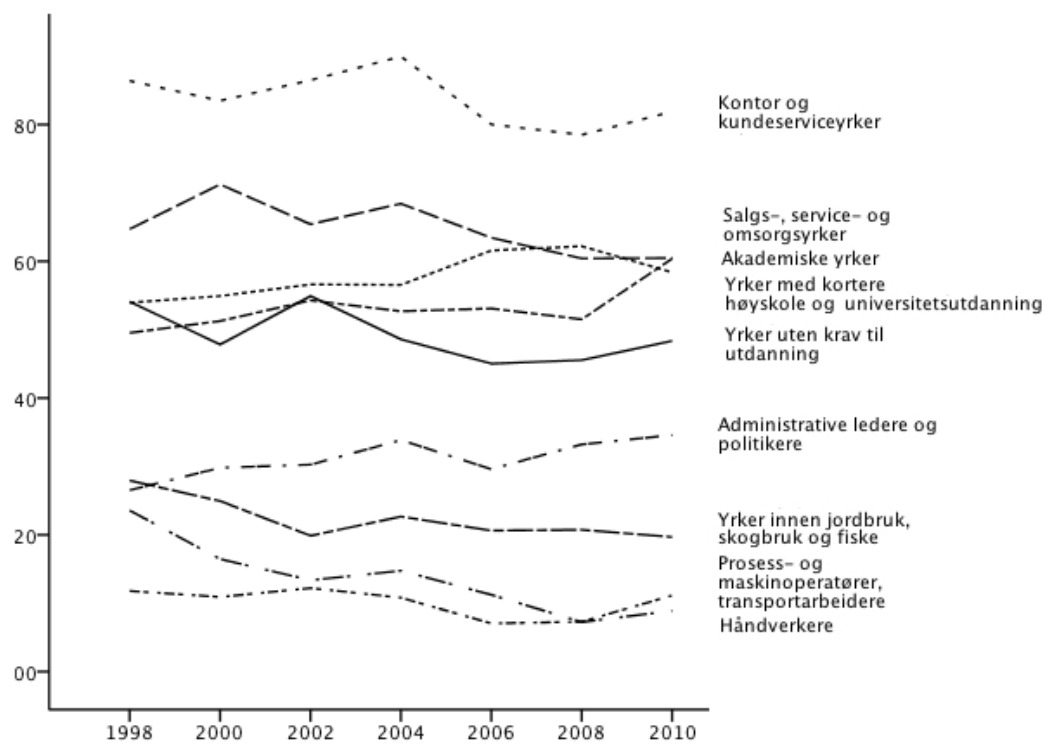
Figur 1.12 Kvinneandel i yrker. Isoc88 1-siffernivå. Hellas. Prosent

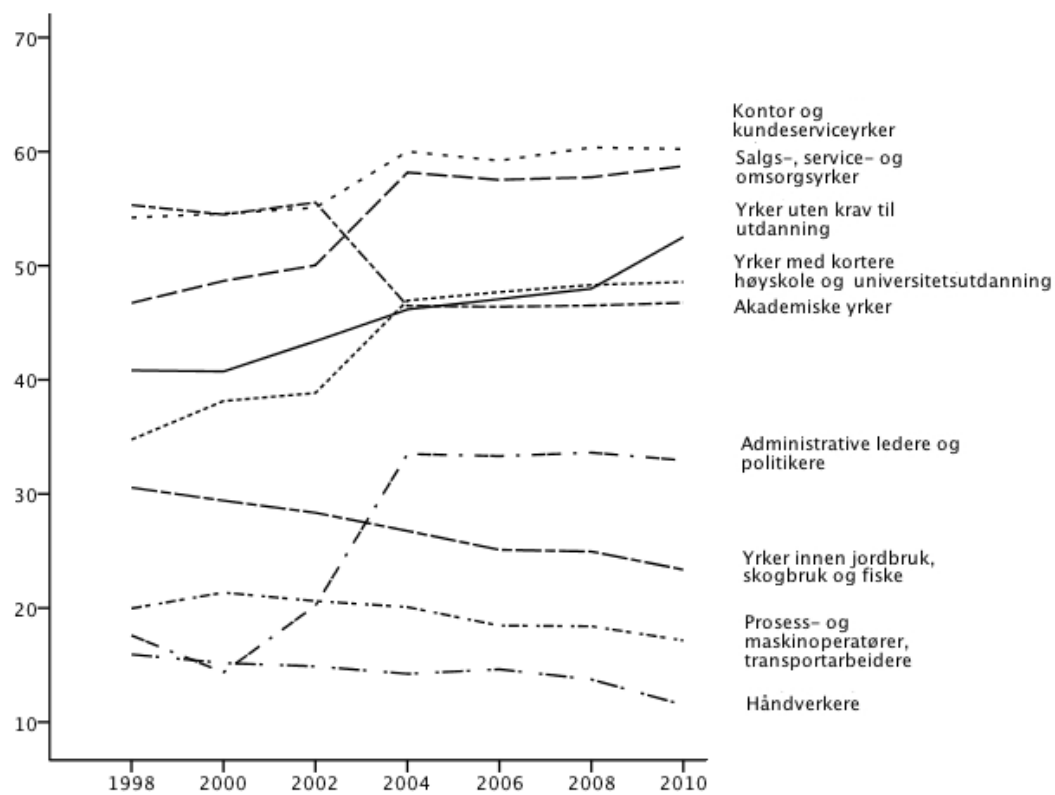
Figur 1.13 Kvinneandel i yrker. Isoc88 1-siffernivå. Ungarn. Prosent

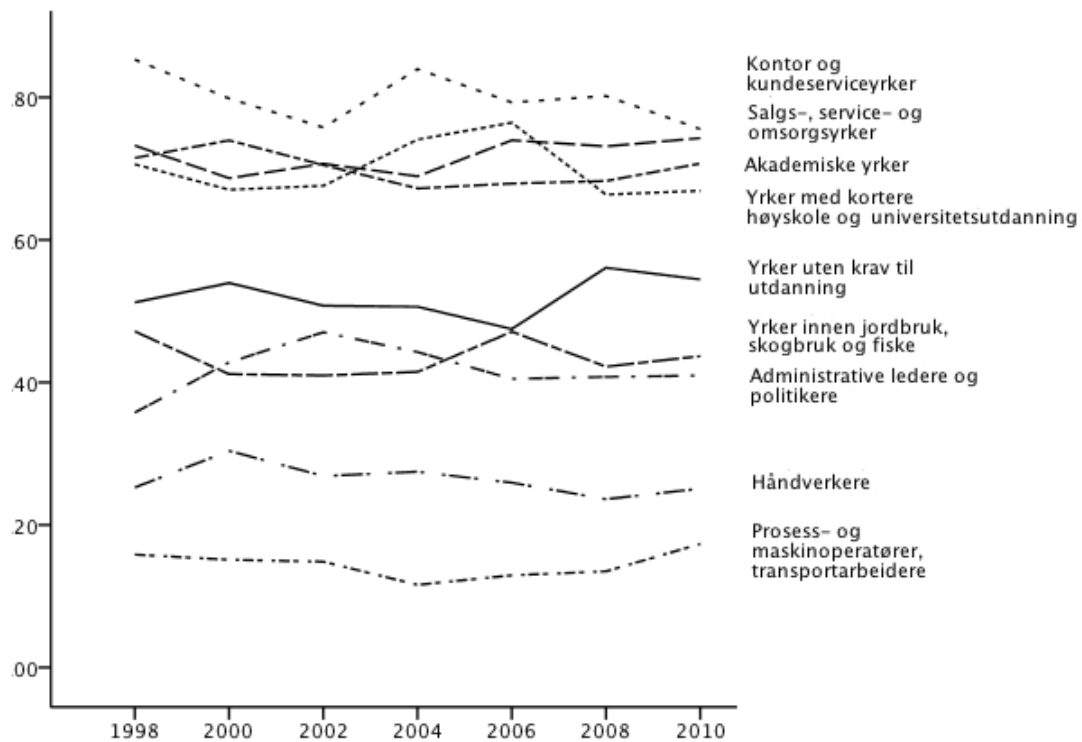
Figur 1.14 Kvinneandel i yrker. Isoc88 1-siffernivå. Irland. Prosent

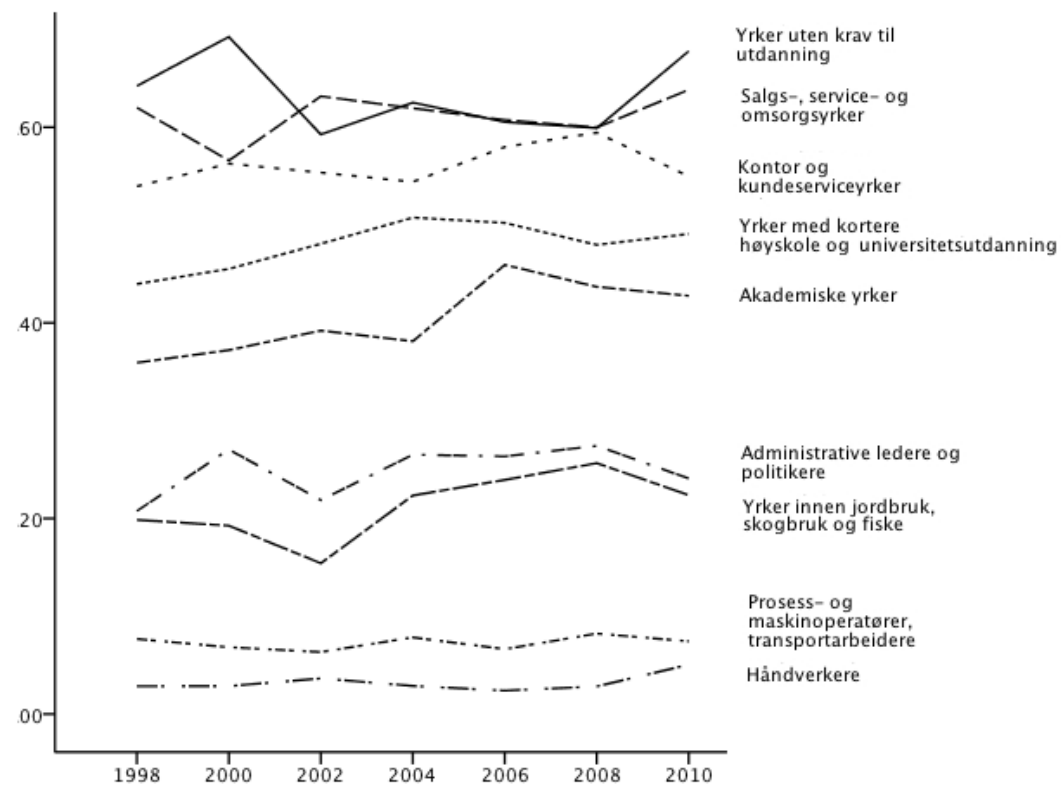
Figur 1.15 Kvinneandel i yrker. Isoc88 1-siffernivå. Island. Prosent

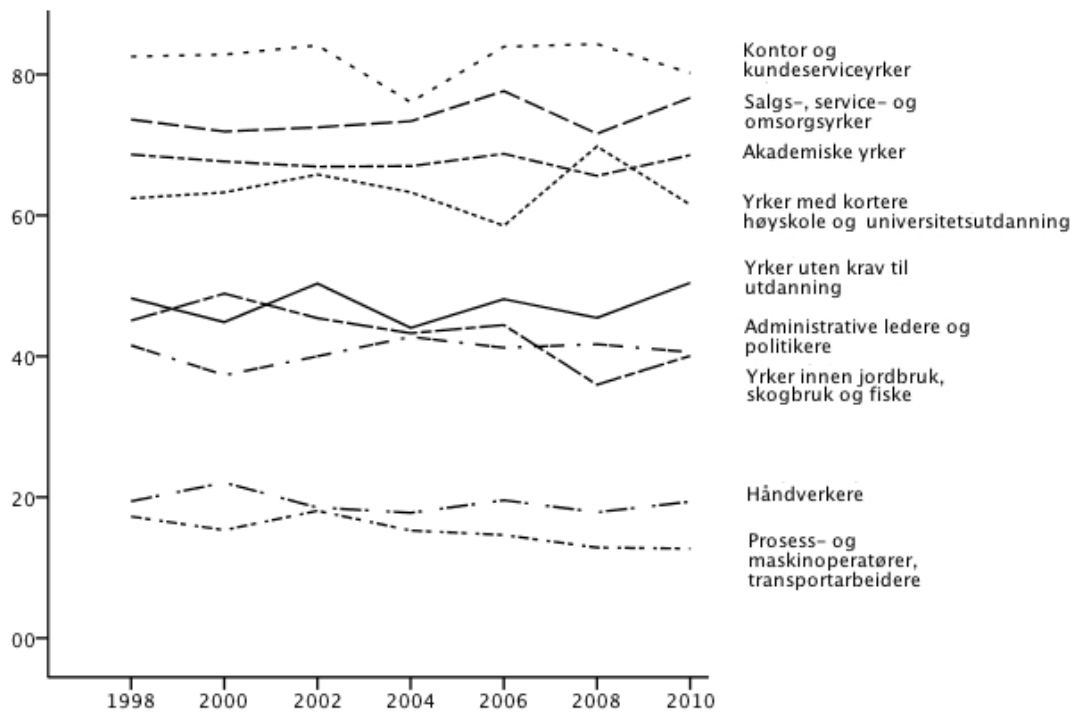
Figur 1.16 Kvinneandel i yrker. Isoc88 1-siffernivå. Italia. Prosent

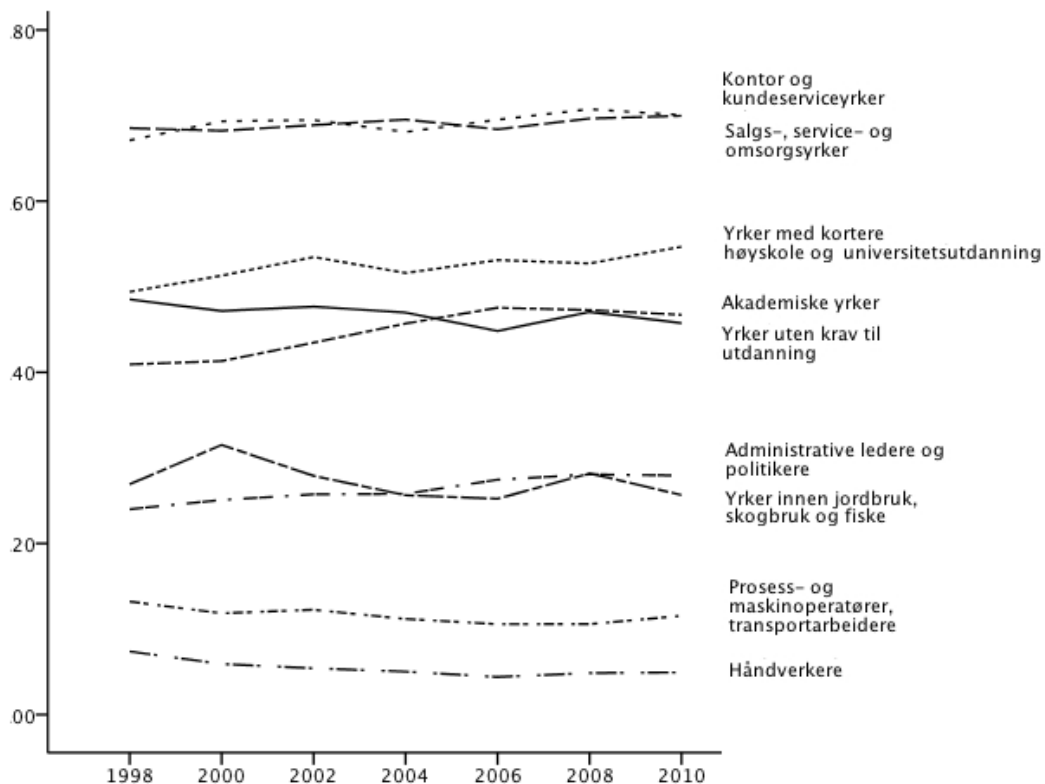
Figur 1.17 Kvinneandel i yrker. Isoc88 1-siffernivå. Litauen. Prosent

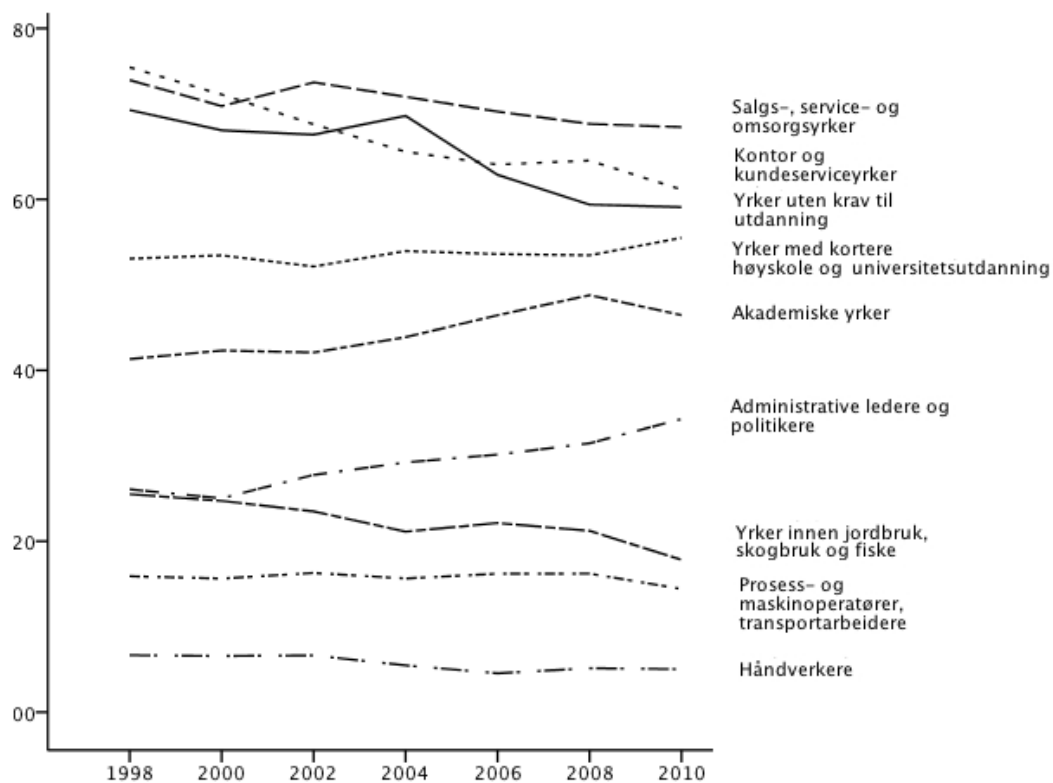
Figur 1.18 Kvinneandel i yrker. Isoc88 1-siffernivå. Luxemburg. Prosent

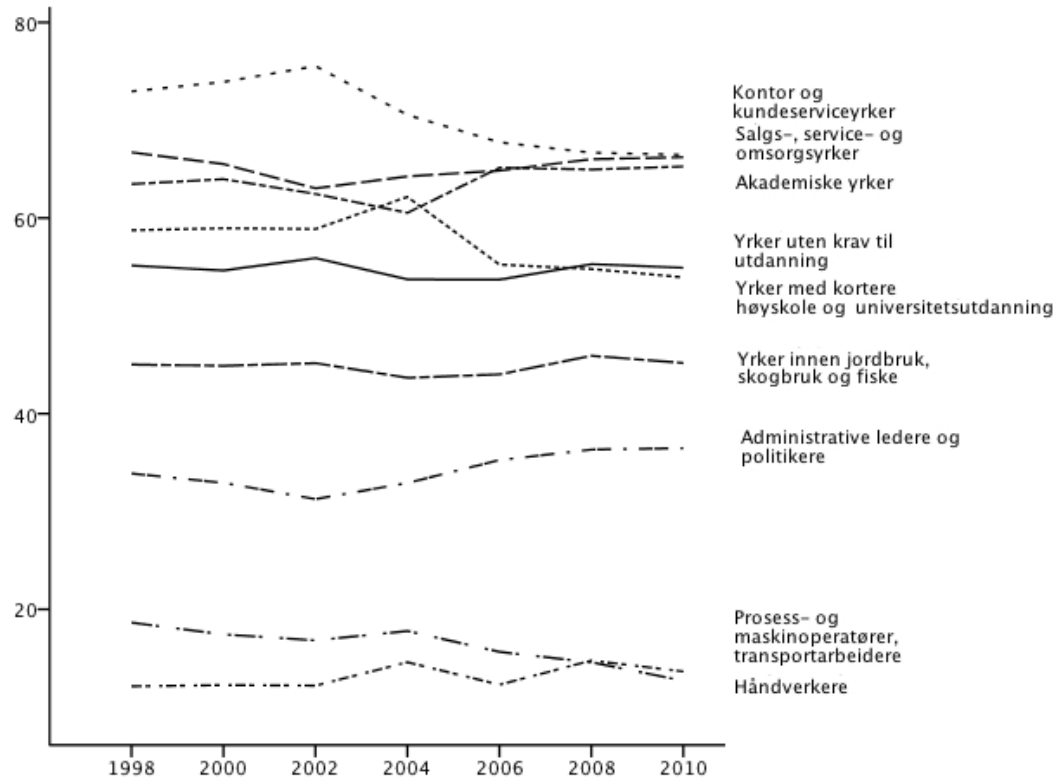
Figur 1.19 Kvinneandel i yrker. Isoc88 1-siffernivå. Latvia. Prosent

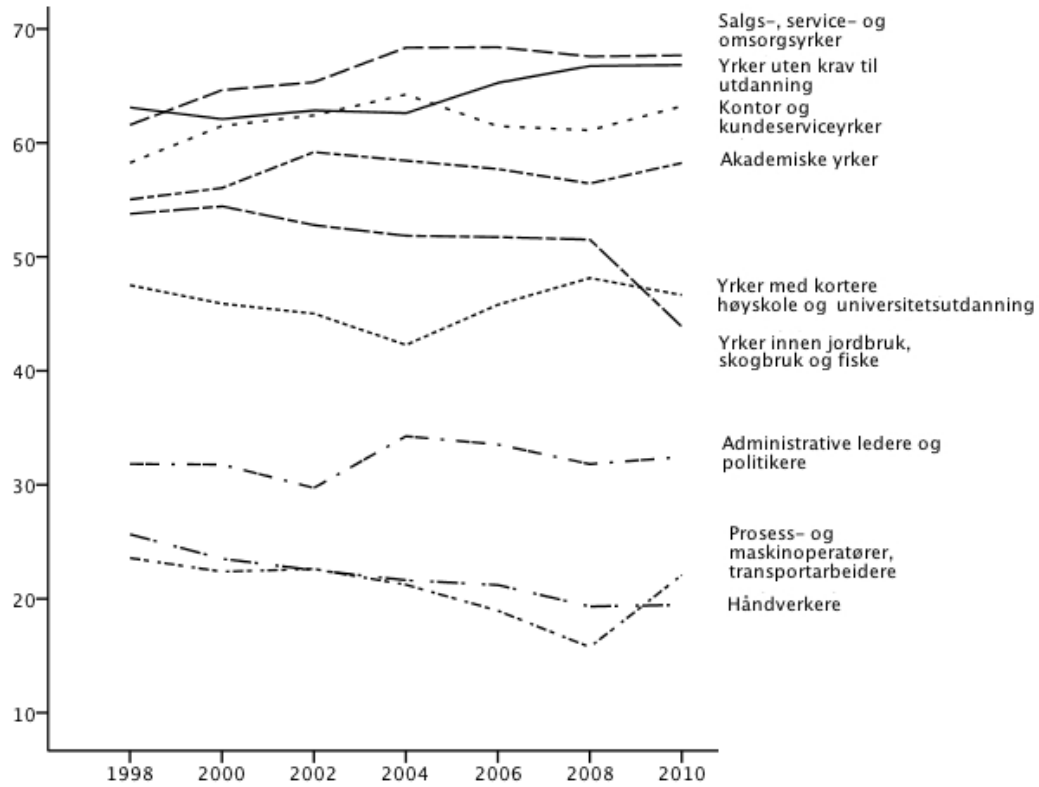
Figur 1.20 Kvinneandel i yrker. Isoc88 1-siffernivå. Nederland. Prosent

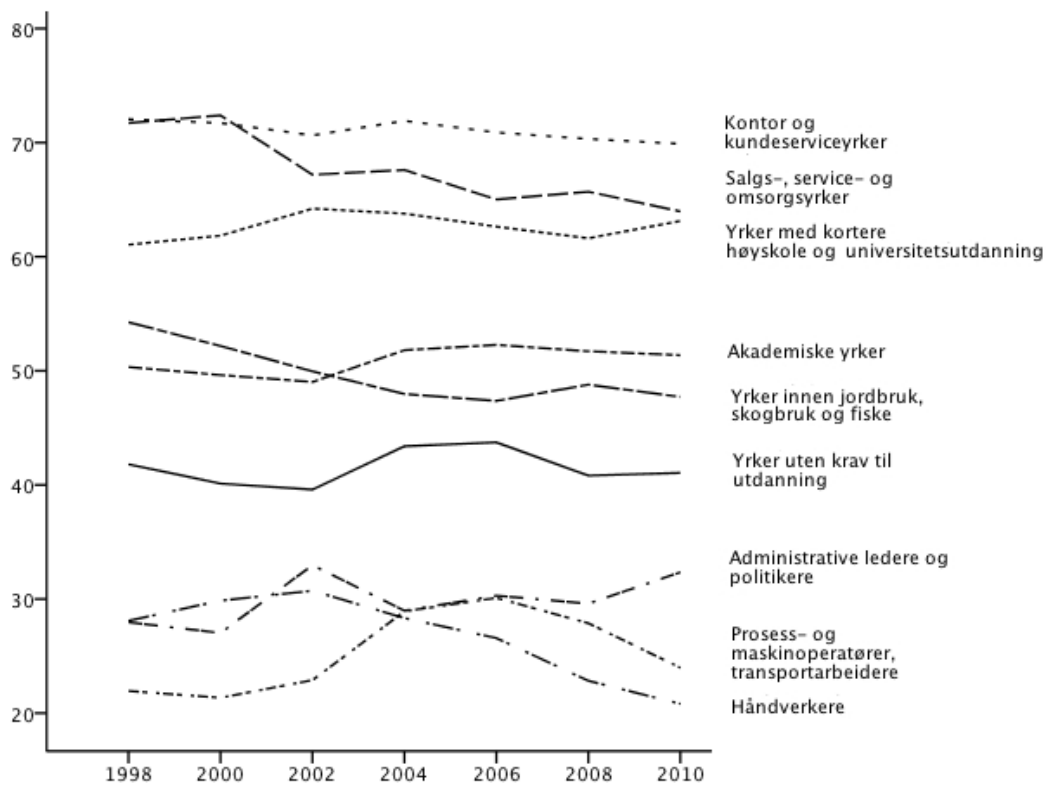
Figur 1.21 Kvinneandel i yrker. Isoc88 1-siffernivå. Norge. Prosent

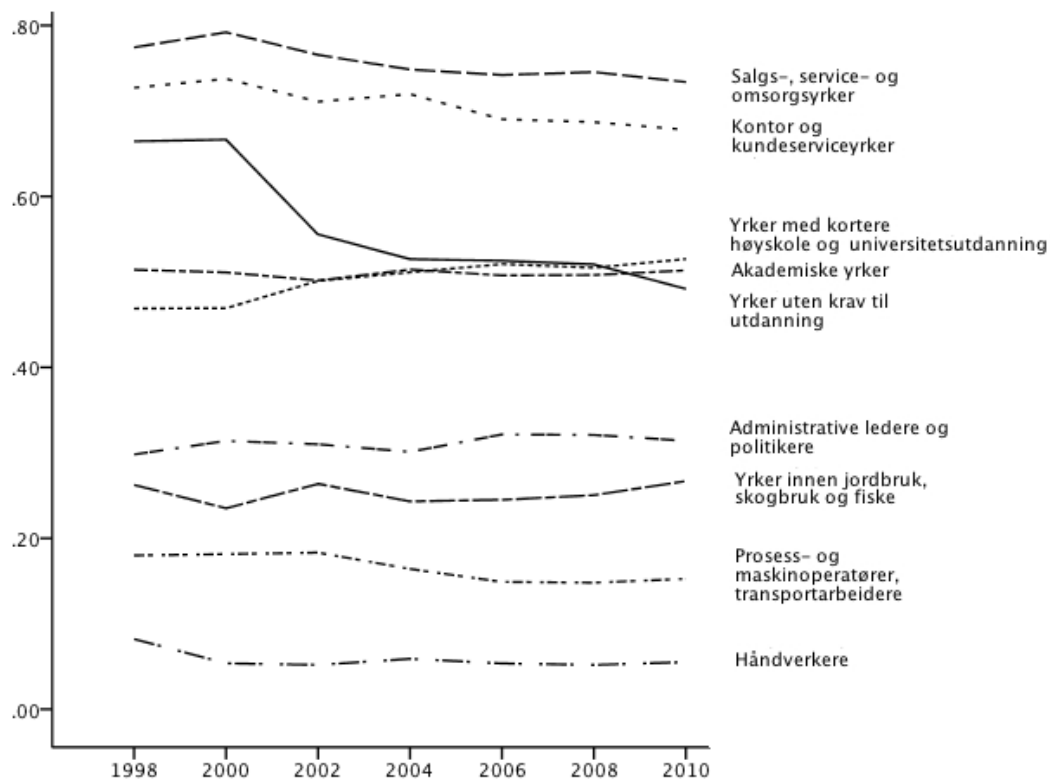
Figur 1.22 Kvinneandel i yrker. Isoc88 1-siffernivå. Polen. Prosent

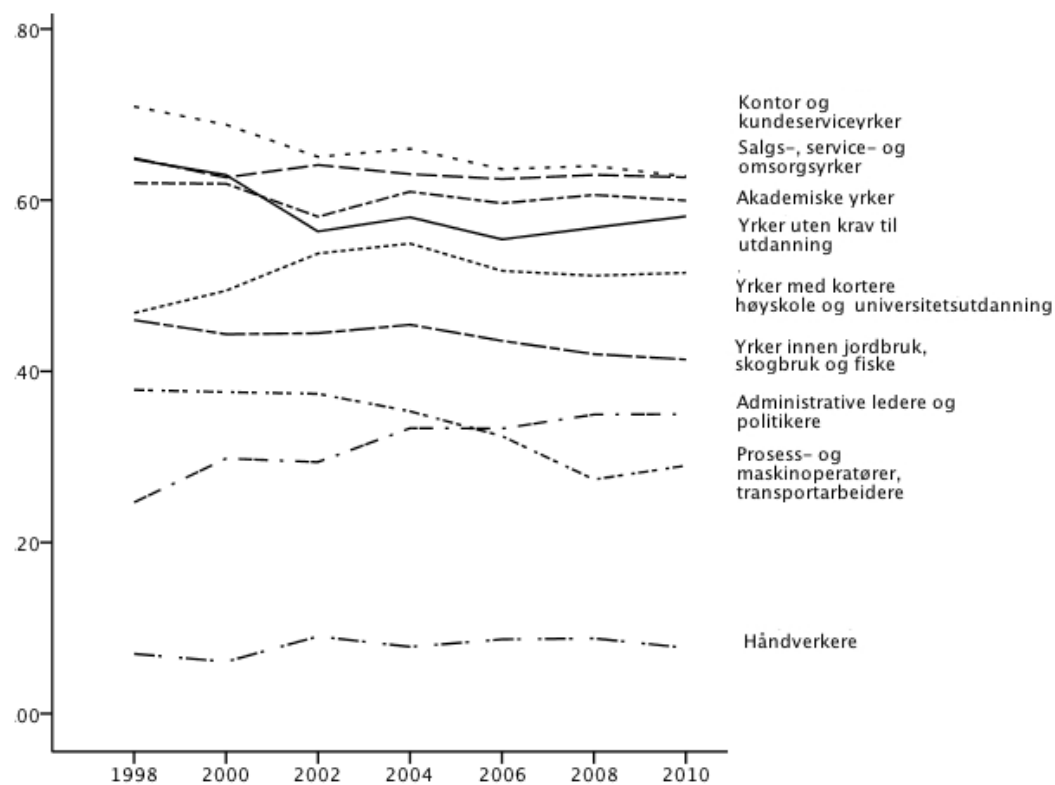
Figur 1.23 Kvinneandel i yrker. Isoc88 1-siffernivå. Portugal. Prosent

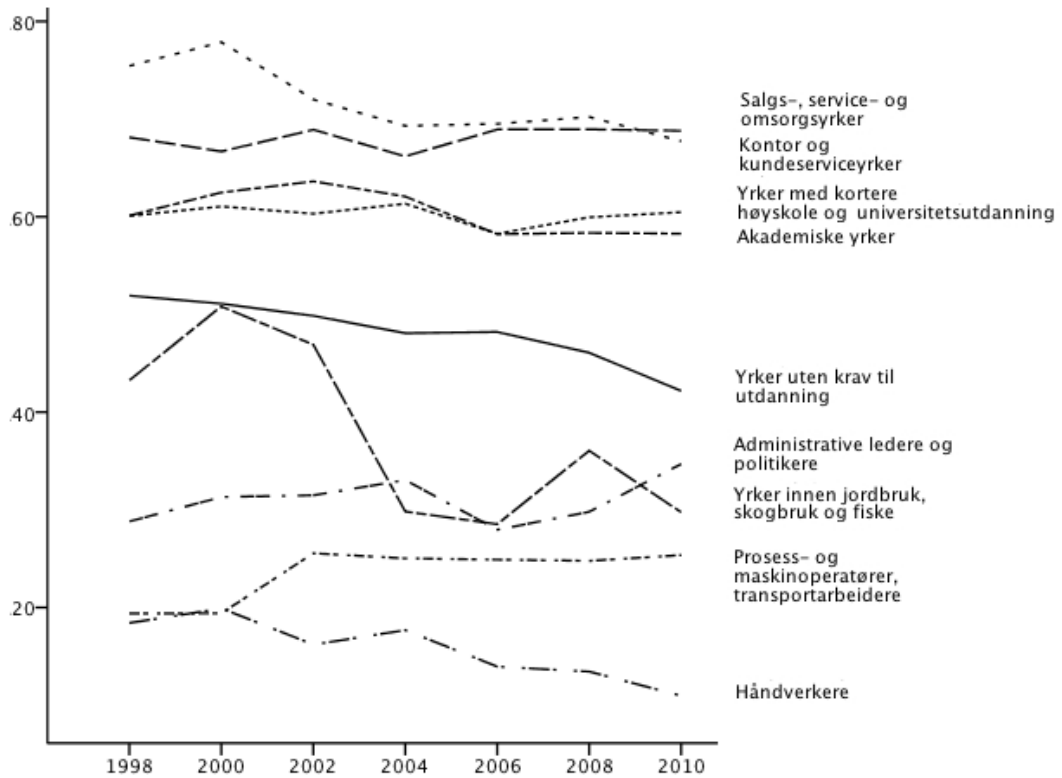
Figur 1.24 Kvinneandel i yrker. Isoc88 1-siffernivå. Romania. Prosent

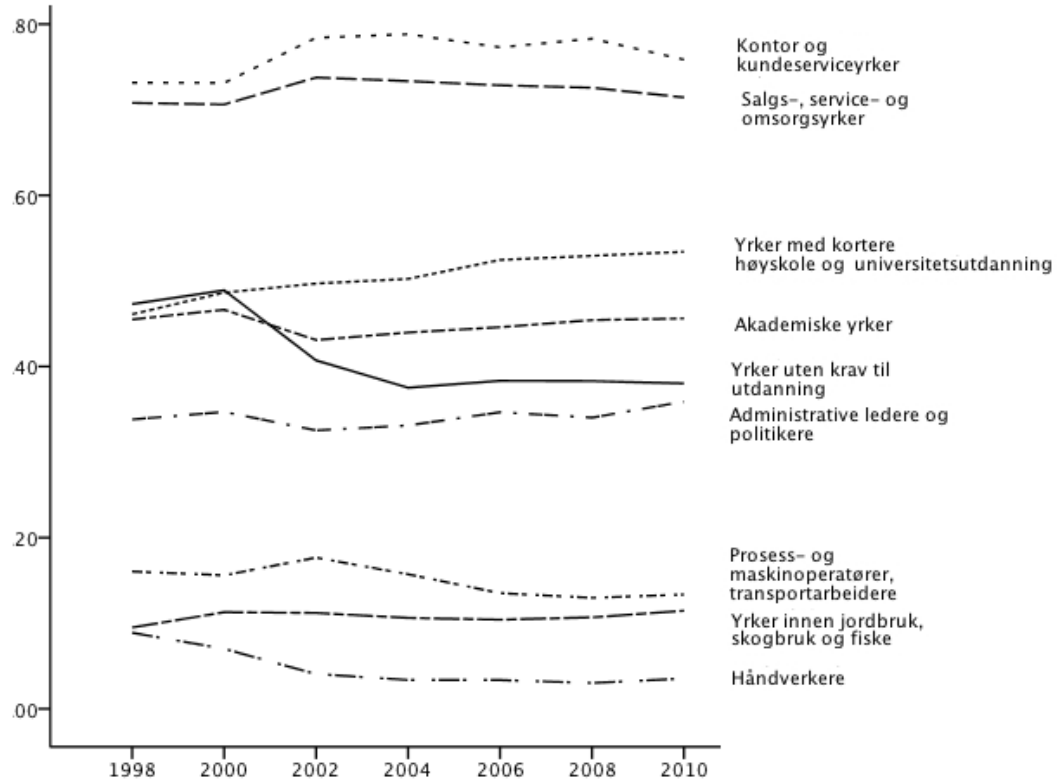
Figur 1.25 Kvinneandel i yrker. Isoc88 1-siffernivå. Sverige. Prosent

Figur 1.26 Kvinneandel i yrker. Isoc88 1-siffernivå. Slovenia. Prosent

Figur 1.27 Kvinneandel i yrker. Isoc88 1-siffernivå. Slovakia. Prosent

Figur 1.28 Kvinneandel i yrker. Isoc88 1-siffernivå. Storbritannia. Prosent